

**NAAR JERNTEPPET
FALDER. AF
LIVETS KOMEDIE**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649178742

Naar jernteppet falder. Af livets komedie by Jonas Lie

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JONAS LIE

**NAAR JERNTEPPET
FALDER. AF
LIVETS KOMEDIE**

701

NAAR JERNTEPPET FALDER

JONAS LIE

NAAR JERNTEPPET
FALDER

— AF LIVETS KOMEDIE —

KJØBENHAVN

GYLDENDALSKE BOGHANDELS FORLAG (F. HEGEL & SØN)

TRYKT HOS J. JØRGENSEN & CO. (M. A. HANNOVER)

1901

FØRSTE DAG

En døsigt trykkende Himmel, der stængte det travle Menneskeliv af, fra al høiere Udsigt. — — —

Med sine høie Borde og svære Skorstene laa det kolossale Fartøi nu ud paa Eftermiddagen for opfyrede Kjedler, færdig til at afgaa, og slugte Passagerer ind til sine tre Riger eller Klasser af forskjellig stillede Reisende.

Man strømmede opad Landgangsbrætterne, og Rælingen var fryndset med et Mylder af Hoder, hvorfra der alt her og der var begyndt at viftes med Lommetørklæder indover til Folkestimlen paa Kaierne.

Fulgt eller ført af Hoteltjenere, belæssede med Haandkufferter og Reisebagage og modtaget af bukkende Opvartere, skred første Klasses Passagerer over Broen ved Faldrebet, — Folk i stilige Reisedragter med beslagne Kufferter oversaaede af alskens Mærker fra Rundreiser i Europa, eller som paa denne Tid af Aaret vendte tilbage til Amerika fra europæiske Badesteder. Det var reisevante, rutinerede Mennesker, der bevægede sig uden Skynding eller Hast, og som kunde lade sine Effekter eftertælle midt paa Broen for en Skruppels Skyld uden Hensyn til andre.

Ivrigere og mere febrilsk foregik Indskibningen til anden Klasse, — Reisende, klædte i hensigtsmæssige Dragter, der selv bar sine Haandkufferter og Plaids, et pynteligt Mellemstandspublikum, som blot under det ilsomme Øiebliks Tryk af og til kom iskade for at bruge Albuerne, rigtignok med et Smil og en Undskyldning. Her raadede Følelsen af god Tone, — og at man havde syv, otte Dages behageligt Samvær at vogte.

Anderledes stormende gik Ombordstigningen for sig til tredje Plads. En stadig Trængsel under Støi og Raab, — en Menneskeflom fra de forskjelligste Samfundslag, Bondefamilier med Trækister og nyttige Eiendele og Byernes Kontingent af allehaande forulykkede Eksistenser, tildels daarligt og utilstrækkeligt klædte.

Ved Landgangsbrættet stod en pyntelig Bondekone med sin lille Datter, som hun for Reisens Anledning havde udstyret med stivet lys Søndagsdragt. Hun holdt taalmodig Vagt ved sin Trækiste og Tøibylt og veg beskedent tilside for de hastende Mennesker, — mente aabenbart at vente, til hendes passende Tur kom, som man gjør paa Landet, naar der strømmer for stærkt ind af Kirkedøren.

Og oppe ved Rælingen heldede to Skibsgutter med kaade leende Ansigter udover. De gottede sig og gliste og lo, som de var gale. De havde opfattet Konens naivt troskyldige Reisebegreb og frydede sig kanibalsk i Aanden over den lyse Kjøles kostelige Skjæbne i Stenkulssvæerten.

Af og til brummede og durede det i Damprens vældige Skorstensrør som fra en mystisk Afgrund, hvori Maskinens bundne tusender af Hestekræfter skalv jordskjælvagtig truende, eller der susede en Byge af Regn med skoldhede Draaber udover Dækket under et og andet hidsigt Hvin eller Signal fra en Damppipe.

Det klirrede og larmede forud fra en mægtig Ankerkjetting, der hang lodret ned fra Skibets Boug, og nu lettedes ved Dampspillet, og lød Drøn af Porte, der sloges op og igjen nede i Fyrbødernes Ildsteder.

Der brøltes gennem Raaberen fra Kommandobroen, hvor Chefen nu stod med Lodsens ved Siden og Rattet bemanded.

Damppipen gav endel iltre Hvin, og Luften dirrede pludselig af elektrisk Ringen og Signaler ned til Maskinrummene.

Dampskibet gjorde et Par sagte Slag med Skruen som til Prøve . . .

Og atter et Par Omdreininger . . .

Og atter og atter en Række kortere og længere Slag med de mægtige Skovler, saa Sjøen mousserede helt fra Dybet, snode og vred sig grønt og dyndet bag Roret og toppede op i hvide Skummasser.

Damperen udførte sin halve Vending for at komme i Kurslinien for Udseilingen.

Og ud stod den fra den engelske Havn — endnu kun for sagte Fart, under uophørlig Viften med Tørklæder fra Kaierne og Svar tilbage fra Ansigter ophovnede af Graad.

Under Stundens Spænding frembød Menneskestimlen de forskjelligste Fysiognomier. Ved Siden af dem, som helt gav sig hen til sine Følelser, stod halvt sky og gjemte Folk med stumme, blegt betagne Udtryk og stille fortænkte Ansigter, som tydelig ikke havde noget Forhold til den Mængde, der bølgede om dem.

Her og derfra ombord lød nogle vovede forsorne Hurra- eller Vivatraab fra Eksistenser, som i det Øieblik, da Landtauget brast mellem dem og den Verden, de hidtil havde stridt og lidt